

Priznanja Občine Škofja Loka za leto 2004

Zlati grb Občine Škofja Loka za leto 2004 prejme JURIJ SVOLJŠAK

za dolgoletno izredno uspešno delo na področju humanitarnosti, sociale, vzgoje in kulture

Jurij Svolfjšak je bil rojen leta 1949, v Ljubljani, stanuje v Virmašah pri Škofji Loki. Po izobrazbi je predmetni učitelj geografije in zgodovine. Poleg tega študija se je dopolnilno izobraževal in pridobil specialno pedagoško dokvalifikacijo za delo s slepimi in slabovidnimi. Njegovo življenjsko vodilo je, da je večje zadovoljstvo dajati, kot prejemati. K temu spoznanju sta ga usmerila starša, ki sta mu bila vedno vzor. Živela sta po načelu, da je ljudem treba pomagati. Tako je Jurij še kot mlad fant iz reke Sore rešil prijatelja, ki bi sicer zagotovo utonil. Je človek z mnogimi, različnimi talenti, velikimi znanji in izkušnjami ter sposobnostjo resnične in pristne komunikacije z zelo različnimi ljudmi. Je človek, ki je bil in je pripravljen vedno in povsod pristopiti in delati ter voditi akcije in projekte, ki se dotikajo malih, največkrat najbolj ranljivih ljudi. Ves čas življenja in delovanja mu ni bilo žal žrtvovati svojega časa, volje in znanja za ljudi s posebnimi potrebami in za tiste, ki so prišli v hude stiske.

Svolfjšak je bil dolga leta vzgojitelj v Srednji šoli Centra slepih in slabovidnih Škofja Loka. V tem času je pridobil tudi naziv učitelj – svetovalec. Slepim je želel izboljšati delovne in življenjske razmere, jim olajšati vsakdan, jih približati širši skupnosti in razbliniti tabuje o drugačnosti. Bil je pobudnik organizacije taborov za slepe in slabovidne osebe iz vse Slovenije, ki so edinstvena oblika združevanja

Jurij Svolfjšak (foto: Gorazd Kavčič)

slepih v Evropi. Izvedel je projekt izdaje knjižice z napotki za druženje s slepimi, v mednarodni sistem je postavil slovensko abecedo za slepe, sodeloval je pri izdelavi prve taktilne karte za slepe (od avtobusne postaje do takratnega Centra slepih in slabovidnih Škofja Loka), podpiral je prvo slovensko gledališče slepih in slabovidnih Nasmeh itd.

Leta 2004, ko je bil prejemnik občinskega priznanja, je bil na Občini Škofja Loka pomočnik župana, zadolžen za družbene dejavnosti. Plodovi njegovega ustvarjanja in dela se kažejo tako v Škofji Loki kot tudi v sosednjih občinah, širšem slovenskem prostoru in segajo tudi čez državne meje. Po svojih dobrih, plemenitih in strokovnih delih je poznan širokemu krogu ljudi. Vse njegovo življenje ga odlikuje pripravljenost za delo, ki se kaže v vidnih in oprijemljivih rezultatih, ki bodo zanesljivo ostali zabeleženi v zgodovini, zlasti na področju skrbi za invalide, osebe s posebnimi potrebami in ljudi z družbenega obrobja.

Jurij Svoltjšak je pri svojem dolgoletnem delu vedno presegal meje obveznega in plačanega dela ter se s skoraj z nadčloveškimi naperi vključeval in izpeljeval raznovrstne projekte, ki so v dobrobit ljudem. To so ljudje, ki zaradi svoje sposobnosti potrebujejo različne pristope in pomoči za vključitev v normalno življenje. Za Svoltjšaka bi lahko rekli, da je bil ves njegov dosednji delovni in življenjski opus namenjen osebam, ki potrebujejo pomoč drugih. Številnim ženskam, moškim, dekletom, fantom, otrokom ... je skušal zagotoviti enakopravno vključevanje v življenje. S svojo osebno naravnostjo, znanjem, voljo in časom je vseskozi posvečal posebno pozornost različnim skupinam ljudi: slepim in slabovidnim, odvisnikom, žrtvam naravnih nesreč, žrtvam vojne, ljudem z motnjo v duševnem in telesnem razvoju, starejšim osebam, revežem, trpinčenim ženskam ter drugim. Tesno je sodeloval pri pripravi projekta za umestitev društva Projekt človek v naselje Sopotnica in pomagal pri realizaciji projekta Varna hiša Gorenjske. S škofijsko Karitas Ljubljana je sodeloval pri mnogih humanitarnih projektih, med drugim tudi ob potresu v Posočju in plazu v Logu pod Mangartom.

Vse življenjsko obdobje se je aktivno ukvarjal tudi z gledališčem, vodenjem prireditvev in oddaj na radiu. Bil je pobudnik in moderator prireditvev, kot so Dan oglarjev, Kmečka ohcet, Dan koscev, prireditve ob 1000-letnici Škofje Loke, Pokal Loka, Mala Groharjeva slikarska kolonija, 35-letnica Sožitja, 14. otvoritev Klubske razstave Anton Ažbe, Podelitev priznanj Športne zveze in Zavoda za šport športnikom in mnogih drugih. Na takratnem Radiu Žiri je vodil oddajo za upokojence in pripravljaval vsebinsko zelo zahtevne prispevke, vodil je tudi oddajo Miklavž in številne druge. Poleg tega je bil pobudnik in soorganizator raznih akcijskih skupin, na primer LAS - Lokalne akcijske skupine za preprečevanje zasvojenosti v Škofji Loki, doma in po Sloveniji je organiziral in vodil različne dobrodelne ter humanitarne prireditve, sodeloval je pri urejanju različnih muzejskih zbirk in mnogih drugih aktivnostih.

Njegovo delo in dosežki so trajnega pomena in so pomembno prispevali k razvoju družbenih in humanitarnih dejavnosti v Občini Škofja Loka, slovenskem

prostoru in zunaj njegovih meja. Svoltjšakova življenjska filozofija je, da te tisto, kar te ne ubije, okrepi. Pravi, da je življenje eno samo učenje medsebojnih odnosov in predvsem odnosa do samega sebe.

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2004 prejme GOSPODARSKA DRUŽBA TERMO, d.d., ŠKOFJA LOKA

za večletno uspešno poslovanje, ohranjanja delovnih mest in sofinanciranje številnih družbeno pomembnih aktivnosti

Termo, d.d. (danes Knauf Insulation Slovenija) je gospodarska družba z dolgoletno tradicijo na področju izdelovanja izolacijskih materialov iz kame- ne volne. Podjetje je raslo in se razvilo v največjega slovenskega proizvajalca izolacijskih materialov ter s svojo blagovno znamko Tervol dobilo opazno mesto tudi na evropskem trgu. Ima znanje in pogum, saj razpolaga z najboljšimi kadri, sodobno tehnologijo in dobrimi poslovnimi partnerji.

V obrazložitvi za priznanje so leta 2004 zapisali: družba dosegla dobre poslovne rezultate, saj posluje z dobičkom, v zadnjih petih letih mu vrednost kapi- tala narašča, delež čistih prihodkov od prodaje, namenjen vlaganju v investicije, se giblje okoli 10 %. Predvsem je razveseljiv podatek, da je v teh letih ves čas prisotno povečevanje števila zaposlenih, ki se je v letu 2003 že približalo 500 zaposlenim. V družbi je prisotna tudi visoka stopnja ozaveščenosti pri skrbi za okolje, in sicer s kakovostjo izdelkov, ki jih ponu- jajo trgu ter posodobitvijo proizvodnje. Pokazatelj uspešnega gospodarskega subjekta je tudi njegovo komuniciranje z lokalnim okoljem ter vpetost vanj. Podjetje ima posluh tudi za športne, kulturne, humanitarne in druge dejavnosti, namenjene občanom različnih starostnih skupin.

Športna dejavnost, ki krepi »zdrav duh v zdravem telesu«, je deležna sponzor- skih sredstev Terma. Namenjajo jih za športno vzgojo mladih, množični in vrhun- ski šport. Vsem tem oblikam športnih dejavnosti so v zadnjih letih namenili pre- cejšnja sredstva. Tako so glavni sponzor Rokometnega kluba Termo Škofja Loka, ki je slovenski prvoligaš, poleg tega pa s finančnimi sredstvi pomagajo tudi Odbojgarskemu klubu Termo – Lubnik, Smučarskemu klubu Alpetour, Športnemu društvu Polet iz Sv. Duha in drugim.

Prav tako želijo pokazati človeku prijazno usmerjenost z donacijami za humanitarne namene. Sredstva namenjajo za delo Rdečega križa, enkratne pomo- či invalidom in ob elementarnih nesrečah. Posluh imajo tudi za pomoč pri orga-

Občinsko priznanje je v imenu družbe Termo prevzel tedanji predsednik uprave Janez Deželak.

(foto: Gorazd Kavčič)

nizaciji kulturnih prireditev, pogosto pa priskočijo na pomoč tudi šolam, zavodom, gasilskim društvom in drugim. Svojo skrb za človeka je družba Termo pokazala tudi ob koncu leta 2003, ko je vsa sredstva, predvidena za poslovna darila, namenila Centru za slepo in slabovidno mladino v Škofji Loki ter Skladu za pediatrično kliniko.

Poslovno uspešno družbo Termo, d.d. je leta 2006 prevzelo podjetje Knauf Insulation ter ohranilo in nadgradilo proizvodnjo.

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2004 prejme DRUŠTVO TABORNIKOV ROD SVOBODNEGA KAMNITNIKA

ob 50-letnem neprekinjenem in uspešnem delovanju za dobro otrok, mladih in starejših

V imenu škofjeloških tabornikov sta občinsko priznanje prevzela Tine Radinja in Aljaž Perme.
(foto: Gorazd Kavčič)

Društvo Rod svobodnega Kamnitnika (RSK) je eno najstarejših društev v Občini Škofja Loka, ki združuje mlade rodove vseh generacij. Ustanovljeno je bilo 28. 3. 1954, z imenom Odred svobodni Kamnitnik. Društvo je leta 2004 združevalo več kot 200 mladih, ki so bili organizirani v 24 vodov in družin (murni, MČ-ji, GG-ji, PP-ji in rodova uprava) ter pet klubov. Dragoceno poslanstvo društva – približati naravo in se naučiti socialnih veščin ter zgraditi taborniški odnos do soljudi – se je vsa leta prenašalo iz roda v rod. Desetletja že vzgaja

mlade rodove v duhu vrednot, ki so jih zapisali njegovi ustanovitelji: tovarištvo, skromnost, tradicija ter ljubezen do domovine in narave.

Svoje aktivnosti taborniki načrtujejo na rednih tedenskih sestankih. Z aktivnostmi, akcijami in sestanki društvo članom ponuja kar najbolj celostno izobraževanje z učenjem skozi igro in delo. Taborjenja predstavljajo vrhunec taborniškega leta, saj udeleženci tam uporabijo in nadgradijo vsa taborniška znanja, ki so si jih pridobili preko leta. Poletna letovanja, zimovanja in izleti so gostila že več kot 10 000 udeležencev. Mladi se izobražujejo tudi izven Društva RSK, saj se udeležujejo vodniških tečajev in tečajev za taborniške vodje. Spoštujejo naravo ter taborniške zakone in verjamejo, da prave rezultate prinese le delo po načelu mladi za mlade. Dolgoletni člani društva aktivno sodelujejo tudi v organih Zveze tabornikov Slovenije, katere polnopravni člani so. Na mednarodnem nivoju se društvo udeležuje srečanj s skavti v okviru Svetovne skavtske organizacije.

Na proslavitev 50. obletnice društva se je društvo posebej pripravilo. Menili so, da je njihova obveza, da jubilej društva s predstavitvijo sedanjega dela in dela vseh rodov v pretekli 50-letni zgodovini obeležijo vsem občanom in tudi sedanjim rodovom tabornikov. S številnimi aktivnostmi so počastili visoko obletnico društva, od katerih omembo zaslužijo predvsem naslednje:

- postavitve taborniškega stolpa ob semaforiziranem križišču nekdanjega Petrola;
- velika slavnostna akademija na Loškem odru, na kateri je kot govornica sodelovala tudi ena od ustanovnih članic društva, 94-letna Vera Čepin;
- razstava taborništva v Gorenjski banki in na Loškem gradu;
- teden taborništva s številnimi delavnicami in predstavitvami na Mestnem trgu in mnogobojem za občane na temo zgodovine Škofje Loke;
- koncert skupine Slon&Sadež v Kristalni dvorani, v sodelovanju z loškimi študenti.

Društvo Tabornikov Rod svobodnega kamnitnika bo v letu 2014 praznovalo že 60-letnico delovanja.

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2004 prejme KOŠARKARSKI KLUB ŠKOFJA LOKA

ob 50-letnici delovanja predstavlja pomemben dejavnik športne identitete naše občine in športne vzgoje v občinskem okolju

Uradni začetek igranja košarke v Škofji Loki je leto 1954, ko se je košarkarska sekcija v okviru tedanjega Partizana včlanila v Košarkarsko zvezo Slovenije (KZS), odigrala prve tekme in spomladi 1955 nastopila v uradni III. Slovenski košarkarski ligi (SKL). Igrišč pravih dimenzij ali primernih telovadnic je bilo malo, zato so se v prvih letih treningi in tekme odvijali samo v letnih časih, ko so to dopuščale vremenske razmere. Vendar so tedanji košarkarski zanesenjaki z veliko dobre volje in trdega dela poskrbeli, da so se pogoji iz leta v leto izboljševali. Po prvih letih učenja so začeli tudi s strokovnim delom in sodniškim kadrom. Fantom so se kmalu pridružili še dekleta in najmlajši. Leta 1965 je bil ustanovljen Košarkarski klub Sora. Pomembna prelomnica je bilo leto 1988, z ustanovitvijo KK Odeja Marmor. Košarkarji so ime kluba in mesta popeljali tudi daleč preko meja naše države. Medtem ko je ženska ekipa postala standardni prvoligaš, je moška, po razpustu leta 1987, v letu 1988 ponovno začela v najnižji ligi in se v sezoni 1993/94 uspela uvrstiti v 1. B ligo SKL. Klub se je preimenoval v KK Odeja Marmor – Loka kava.

V imenu kluba je občinsko priznanje prevzel tedanji predsednik Andrej Majce. (foto: Gorazd Kavčič)

Po menjavi različnih sponzorjev (TCG Unitech LTH-ol, Odeja, Mercator), se je klub leta 2003 preimenoval v Košarkarski klub Škofja Loka in pod tem imenom nadaljeval svojo bogato športno pot.

Klub je poleg skrbi za dobre tekmovalne rezultate članskih ekip vseskozi skrbel tudi za lastni igralski kader. Že v sedemdesetih letih je na osnovnih šolah v Škofji Loki ustanovil Košarkarsko šolo, kjer so strokovno usposobljeni trenerji in vaditelji skrbeli za veliko število učencev. Skrb ni veljala le košarkarskemu znanju, ampak tudi šolskemu uspehu in zdravstvenemu stanju teh otrok. Kar nekaj desetletij je to šolo obiskovalo več kot 200 otrok v sezoni. Poslanstvo Košarkarskega kluba Škofja Loka je poleg športnega tudi zastopanje vrednot, ki jih okolje potrebuje za svojo uspešnost. V športnem duhu »fair playa«, ki temelji na poštenosti, pokončni drži in samozavesti, da znajo in zmorejo biti koristni, vzgajajo svoje člane in spodbujajo simpatizerje, da klubu ostajajo zvesti.

Klub je svoje organizacijske sposobnosti dokazoval v vsej svoji zgodovini, in sicer z organiziranjem mnogih državnih zaključnih turnirjev in prireditev v naši državi ter nekdanji Jugoslaviji. V zadnjih desetih letih je svoje organizacijske sposobnosti pokazal tudi na evropski sceni. Eno takšnih so kvalifikacije kadetinj za prvenstvo Evrope in še posebej leta 2002, z zelo uspešno in odmevno organizacijo 20. evropskega prvenstva mladink, ki je dober glas kluba, škofjeloške občine in naše države ponesel po Evropi.

BRONASTI GRB OBČINE ŠKOFJA LOKA za leto 2004 prejme JULIJANA TOMC

za humanitarno delo, opravljeno na področju vzgoje in izobraževanja otrok s težko motnjo v duševnem razvoju.

Julijana Tomc (foto: Gorazd Kavčič)

Julijana Tomc je bila rojena leta 1961, v Novem mestu, sedaj stanuje v Frankovem naselju v Škofji Loki. Leta 1983 je končala študij na Pedagoški akademiji v Ljubljani in prejela strokovni naziv učiteljica za otroke s posebnimi potrebami. Od leta 1993 je zaposlena v Osnovni šoli Jela Janežiča kot učiteljica otrok s težko motnjo v duševnem razvoju. V tem času je iz učiteljice v očeh otrok postala njihova druga mama, ki se jih vedno razveseli in jih sprejema takšne, kot so. Z njimi deli dobre in slabe trenutke in z veliko potrpežljivo stjo pomaga prebroditi krize, ki so sestavni del življenja otrok, ki jim je usoda namenila, da ne bodo nikoli odrasli. Skupaj z njihovimi starši jim odpira vrata v svet in neumorno išče poti, ki bi jim polepšale dni. Rada reče, da je vsak dan »prav toliko njihov, kot je od drugih otrok«. Pri teh prizadevanjih ji nikoli ne zmanjka energije ne volje. Kdor je kdaj videl Julijo pri delu z

njenimi otroki, ve, da so postali srčika njenega življenja in je zanje pripravljena popoldneve in popoldneve šivati, jim izdelovati tople, njim primerne igrače in igrala, samo da bi jim pričarala na obraze še en nasmešek več. Ko pa so skupaj, postanejo ves njen svet, ki ga napolni z ljubeznijo in neizmernim žarom veselja in optimizma. Otroci vedo in čutijo, da jih ima njihova Julija neizmerno rada in ji to tudi povedo. Povedo ji v svojem jeziku, ki ga razumejo le tisti najbližji, ki jih imajo radi. Zanje ni nikoli utrujena. Sama pravi, da jo otroci sproti napolnijo z energijo.

Iz ljubezni in razumevanja prikrajšanosti drugačnih se je v Juliji prebudilo odločno hotenje drugačnost približati tudi drugim ljudem. Tudi zato izkoristi vsak trenutek sonca, da skupinico popelje na sprehod v mesto. Skupaj si ogledujejo izložbe, gredo na sladolead in opazujejo ljudi, ki so ujeti v nek drug svet, ki je povsem drugačen od njihovega. Počasi in z vztrajnostjo je dosegla, da skupinica otrok na vozičkih ne vznbuja več presenečenih pogledov mimoidočih, postali so običajni del mestnega vrveža.

Še bi lahko naštevali drobna, a duhovno bogata dejanja, ki jih Julija vpleta v življenje svojih varovancev. Lahko pa jih na koncu strnemo v eno samo misel: Julijana Tomc je človek, ki z duhovno bogato in tenkočutno dušo opravlja delo, ki ga zmore in zna le človek z veliko začetnico.

Dobitniki občinskih priznanj za leto 2004. Od leve proti desni: Janez Deželak, Julijana Tomc, Aljaž Perme, Tine Radinja, Andrej Majce in Jurij Svolfšak. (foto: Gorazd Kavčič)